
VAKIA SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Vakıa 56/1)

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Olanlar olduğunda,

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Olanlar asıl o gün olur.

(Hakka 69/16)

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

O gün gök yarılr, artık o dayanıksızdır.

(Hakka 69/17)

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

Melekler göğün kenarlarındadır. O gün onların sekizi, üzerinde Rabbinin arşını taşır.

(Hakka 69/18)

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

O gün O'na arz edirsiniz, gizliniz saklınız kalmaz.

(Vakıa 56/2)

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ

Olanları yalanlayan kalmaz.

(Vakıa 56/3)

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

Alçaltır, yükseltir.

(Yunus 10/26)

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Güzel davrananlara daha güzeli ve daha fazlası vardır. Yüzlerinde ne bir kara leke ne de bir alçaklık izi olmaz. İşte bunlar cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Yunus 10/27)

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَزْهَفُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Kötülükler kazananların cezası o kötülüğün dengidir. Alçaklık onların her yanını sarar. Onları Allah'tan koruyan da olmaz. Yüzleri sanki gecenin karanlık parçaları ile örtülmüş gibidir. İşte onlar ateş ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Vakıa 56/4)

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

Yer şiddetle sarsıldığı zaman;

(Hac 22/1)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

Ey insanlar! Rabbinizden korkarak kendinizi koruyun. Çünkü o saatin sarsıntısı dehşet bir şeydir.

(Hac 22/2)

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

Onu göreceğiniz günde, her emzikli emzirdiğini unuttur, her hamile taşıdığını bırakır. İnsanları kendilerinden geçmiş görürsün; kendilerinden geçmezler ama Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

(Naziat 79/6)

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

Şiddetli bir sarsıntının sarsacağı gün,

(Naziat 79/7)

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ

bir de artçı sarsıntı olacaktır.

(Naziat 79/8)

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

O gün kalpler hızla çarpacak,

(Naziat 79/9)

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ

gözler endişeyle yere bakacaktır.

(Zilzal 99/1)

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا

Yeryüzü şiddetli sarsıntıyla sarsıldığı zaman,

(Zilzal 99/2)

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

yeryüzü ağırlıklarını çıkardığı zaman!

(Zilzal 99/3)

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

İnsan: "Yere ne oluyor!" der;

(Zilzal 99/4)

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

o gün yer, bütün haberlerini anlatır.

(Zilzal 99/5)

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

Çünkü Rabbin yere bunları vahyedecektir.

(Vakıa 56/5)

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

dağlar paramparça olur,

(Mürselat 77/7)

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعٌ

Tehdit edildiğiniz şey kesinlikle gerçekleşecektir.

(Mürselat 77/8)

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

Yıldızlar söndürüldüğü zaman,

(Mürselat 77/9)

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

gök çatlatıldığı zaman,

(Mürselat 77/10)

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

dağlar parçalanıp savrulduğu zaman,

(Kâria 101/1)

الْقَارِعَةُ

Kâria!

(Kâria 101/2)

مَا الْقَارِعَةُ

Kâria nedir?

(Kâria 101/3)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

Kârianın ne olduğunu ne bileceksin?

(Kâria 101/4)

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

O gün; insanlar kelebekler gibi dağılmış,

(Kâria 101/5)

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوسِ

dağlar rengârenk yünler gibi yayılmış olur.

(Vakıa 56/6)

فَكَانَتْ هَبَاءً مُدْبِنًا

ardından yayılmış bir toz haline gelir.

(Nebe 78/17)

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

Şüphesiz ayırım günü belirlenmiş bir vakittir.

(Nebe 78/18)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

Sura üfleneceği gün; ardından bölük bölük gelirsiniz.

(Nebe 78/19)

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

Gök açılmış, kapılar oluşmuştur.

(Nebe 78/20)

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

Dağlar yürütülmüş, serap olmuştur.

(Vakıa 56/7)

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

Siz, üç sınıf olursunuz;

(Vakıa 56/8)

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

Sağcılar, ne mutlu o sağcılara!

(İsra 17/71)

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Her insan topluluğunu önderiyle birlikte çağıracağımız gün, kime kitabı sağından verilirse, onlar kitaplarını okurlar, kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

(İnşikak 84/7)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

Kimin kitabı sağından verilirse,

(İnşikak 84/8)

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

onun hesabı kolayca görülecek,

(İnşikak 84/9)

وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

kendi çevresine sevinç içinde dönecektir.

(Beled 90/13)

فَأَنْتَ رَقَبَةٌ

Zor olan, hürriyetini kaybetmiş birini kurtarmaktır.

(Beled 90/14)

أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

Yahut kıtlık gününde birinin karnını doyurmaktır.

(Beled 90/15)

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

Yakınlarından bir yetimi,

(Beled 90/16)

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

veya bitkin hale gelmiş bir çaresizi kurtarmaktır.

(Beled 90/17)

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

Aynı zamanda inanıp güvenen, birbirine sabrı tavsiye eden ve merhameti tavsiye eden biri olmaktadır.

(Beled 90/18)

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

İşte sağcılar bunlardır.

(Vakıa 56/9)

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Solcular, ne yazık o solculara!

(Beled 90/19)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Âyetlerimizi inkâr edenler; onlar solculardır.

(Beled 90/20)

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

Onların üzerine kapanmış bir ateş vardır.

(Hakka 69/25)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ

Kitabı sol eline verilenler de derler ki: “Keşke bana kitabım verilmeseydi!

(Hakka 69/26)

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيهِ

Hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim!

(Hakka 69/27)

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

Ah! Keşke iş bitmiş olsaydı!

(Hakka 69/28)

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ

Malım ihtiyacımı gidermedi!

(Hakka 69/29)

هَلَّاكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ

Yetkilerim yok olup gitti!”

(Hakka 69/30)

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

“Tutun onu, bağlayın!

(Hakka 69/31)

ثُمَّ الْجَجِيمَ صَلْوَةً

Sonra alevli ateşe yaslayın!

(Hakka 69/32)

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

Ardından yetmiş arşın boyunda bir zincire bağlayıp sürükleyin!”

(Hakka 69/33)

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

Çünkü o, Yüce Allah’a inanıp güvenmezdi. ”

(Hakka 69/34)

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

Çaresizi doyurmaya teşvik etmezdi.

(Hakka 69/35)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَمِيمٌ

Bugün burada onun bir sıcak dostu yoktur.

(Hakka 69/36)

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينِ

Kanlı irin dışında yiyeceği de olmaz.

(İnşikak 84/10)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

Kitabı arka tarafından verilene gelince,

(İnşikak 84/11)

فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا

o da yok olmak için yalvarır.

(Vakıa 56/10)

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

Bir de önde gidenler var; hep önde gidenler!

(Fatır 35/32)

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ

سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإذنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

Sonra, kullarımızdan seçtiğimiz kimseleri, kitaba mirasçı kıldık. Onlardan kimi kendine zulmeder, kimi orta halli davranır. Kimi de Allah'ın izniyle hayırlı işlerde en önde olur ki, işte o büyük bir lütuftur.

(Müminun 23/57)

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

Gerçekten Rablerine duydukları derin saygıdan dolayı hassas davrananlar,

(Müminun 23/58)

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Rablerinin âyetlerine inanıp güvenenler,

(Müminun 23/59)

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

Rablerine ortak koşmayanlar,

(Müminun 23/60)

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

Rablerine dönecekleri için verdiklerini, kalpleri titreyerek verenler var ya;

(Müminun 23/61)

أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

işte hayırlarda yarışanlar onlardır. Onlar hep öndedirler.

(Naziat 79/1)

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

Boğulan birini çıkaranlar,

(Naziat 79/2)

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا

usulca çekenler,

(Naziat 79/3)

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

hızlı gidenler,

(Naziat 79/4)

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

yarıřta öne geçenler,

(Vakıa 56/11)

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

İşte onlar, yakınlaştırılanlardır.

(Mutaffifin 83/22)

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

Elbette erdemliler, nimetler içindedir.

(Mutaffifin 83/23)

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

Tahtlar üzerinde, etrafı seyrederek.

(Mutaffifin 83/24)

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

Nimetin sevinci yüzlerinden anlaşılır.

(Mutaffifin 83/25)

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ

Onlara mühürlü saf bir içecekten içirilir ki,

(Mutaffifin 83/26)

خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ

sonu misktir. Yarışanlar işte bunun için yarışınlar!

(Mutaffifin 83/27)

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ

Karışımı tesnîmdendir.

(Mutaffifin 83/28)

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

Bir pınar ki, ondan Allah'a yakın olanlar içerler.

(Vakıa 56/12)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Nimetlerle dolu cennetler içindedirler.

(Yunus 10/9)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Kuşkusuz inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara, îmân etmelerinden dolayı, Rableri rehberlik edecektir. Altlarından ırmaklar akan, nimetlerle dolu cennetler içindedirler.

(Hac 22/56)

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَخُكِّمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

O gün, tüm yetki Allah'ındır; aralarındaki hükmü O verecektir. İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar, nimetlerle dolu cennetlerde olacaklardır.

(Lokman 31/8)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara nimetlerle dolu cennetler vardır.

(Lokman 31/9)

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Orada ölümsüz olarak kalacaklardır. Allah'ın vaadi gerçektir. Daima en üstün olan, en doğru hükmü veren O'dur.

(Vakıa 56/13)

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

Onların çoğu eskilerden,

(Vakıa 56/14)

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

birazı da sonrakilerdendir.

(Vakıa 56/15)

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ

Mücevherlerle süslü tahtlar üzerinde,

(Vakıa 56/16)

مُتَكِّينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ

karşılıklı yaslanıp keyifle otururlar.

(Vakıa 56/17)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وُلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ

Ölümsüz gençler çevrelerinde dolaşır dururlar,

(İnsan 76/19)

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وُلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا

Çevrelerinde ölümsüz gençler dolaşır. Onları gördüğünde saçılmış inciler sanırsın.

(İnsan 76/20)

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا

Baktığın her yerde bir nimet ve büyük bir hükümlük görürsün.

(Vakıa 56/18)

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

kaynağından doldurulmuş testiler, ibrikler ve kadehlerle.

(İnsan 76/15)

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

Çevrelerinde, gümüşten tepsiler dolaştırılır, kadehleri billurdandır.

(İnsan 76/16)

قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

Gümüşten billurlaştırılmıştır. İçecekleri miktarı kendileri belirlerler.

(İnsan 76/17)

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

Onlara orada, karışımında zencefil olan bir kadehten içirilir.

(İnsan 76/18)

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

Selsebil adı verilen bir kaynaktan alınır.

(Vakıa 56/19)

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ

İçtiklerinden başları ağrımaz ve sarhoş olmazlar.

(Saffat 37/46)

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ

İçenler için berrak ve lezzetlidir.

(Saffat 37/47)

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

İçtikleri sersemletmez ve ondan dolayı sarhoş olmazlar.

(Muhammed 47/15)

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

Kendilerini koruyanlara vadedilen cennetin örneği şöyledir: İçinde bozulmayan su ırmakları, tadı bozulmayan süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları akar. Onlara bütün ürünler ve yüce Rableri tarafından bağışlanma vardır. Böyle bir yerde olan kişi, ateşin içinde ölümsüzleşen ve bağırsaklarını parçalayan kaynar su içirilen kişi ile bir olur mu?

(Vakıa 56/20)

وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ

Seçtikleri meyveler...

(Vakıa 56/21)

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ

Canlarının çektiği kuş etleri...

(Vakıa 56/22)

وَحُورٍ عِينٍ

Hoş bakışlı güzeller...

(Vakıa 56/23)

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ

Her biri saklı inciler gibidir;

(Saffat 37/48)

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ

Yanlarında gözlerini onlardan ayırmayan güzeller...

(Saffat 37/49)

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ

Onlar gün yüzüne çıkmamış yumurtalar gibidir.

(Vakıa 56/24)

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

yapmakta olduklarının karşılığı olarak.

(Vakıa 56/25)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا

Orada boş bir söz ve kendilerini günaha sokacak bir şey işitmezler.

(Vakıa 56/26)

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

Denilen sadece: “Selâm, selâm!”

(Nebe 78/35)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

Orada ne bir boş söz ne de bir yalan işitmeyecekler.

(Nebe 78/36)

جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا

Rabbinden, hesaplanarak verilmiş bir karşılık olarak.

(Vakıa 56/27)

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مِمَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

Sağcılar; ne mutlu o sağcılara!

(İsra 17/71)

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Her insan topluluğunu önderiyle birlikte çağıracağımız gün, kime kitabı sağından verilirse, onlar kitaplarını okurlar, kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

(İnşıkak 84/7)

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

Kimin kitabı sağından verilirse,

(İnşıkak 84/8)

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

onun hesabı kolayca görülecek,

(İnşıkak 84/9)

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

kendi çevresine sevinç içinde dönecektir.

(Beled 90/13)

فَأَكْرَبَهُ

Zor olan, hürriyetini kaybetmiş birini kurtarmaktır.

(Beled 90/14)

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَبَةٍ

Yahut kıtlık gününde birinin karnını doyurmaktır.

(Beled 90/15)

بِئْتِمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

Yakınlarından bir yetimi,

(Beled 90/16)

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

veya bitkin hale gelmiş bir çaresizi kurtarmaktır.

(Beled 90/17)

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

Aynı zamanda inanıp güvenen, birbirine sabrı tavsiye eden ve merhameti tavsiye eden biri olmaktadır.

(Beled 90/18)

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

İşte sağcılar bunlardır.

(Vakıa 56/28)

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

Orada dikensiz sedir ağaçları,

(Vakıa 56/29)

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

çiçeklenmiş akasyalar,

(Vakıa 56/30)

وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ

uzayıp giden gölgelikler,

(Vakıa 56/31)

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

çağlayanlar,

(Vakıa 56/32)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

çok çeşitli meyveler,

(Vakıa 56/33)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

Arkası kesilmeyen ve yasaklanmayan...

(Fussilet 41/8)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

Şüphesiz inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara tükenmeyecek bir ödül vardır.

(Sad 38/50)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ

Adn cennetlerinin kapıları onlara açıktır.

(Sad 38/51)

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

Orada keyiflenecekler, çok çeşitli meyveler ve içecekler isteyeceklerdir.

(Sad 38/52)

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ

Yanlarında gözlerini üzerlerinden ayırmayan, yaşıtları olacaktır.

(Sad 38/53)

هَذَا مَا تُوْعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

Hesap günü için size vadedilen budur.

(Sad 38/54)

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَائِدٍ

Bu rızık bizdendir; tükenecek değildir.

(Vakıa 56/34)

وَأُفْرِشَ مَرْفُوعَةٍ

Yükseltilmiş eşler;

(Vakıa 56/35)

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً

biz onları yeniden yapılandırdık,

(Vakıa 56/36)

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

her birini birer bâkire kıldık.

(Vakıa 56/37)

عُرْبًا أَتْرَابًا

Tatlı dilli ve yaşıtırlar.

(Vakıa 56/38)

لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ

Bunlar sağcılar içindir.

(Vakıa 56/39)

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

Bir kısmı öncekilerden,

(Vakıa 56/40)

وَتِلْكَ مِنَ الْآخِرِينَ

Bir kısmı da sonrakilerdendir.

(Vakıa 56/41)

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

Solcular; ne yazık o solculara!

(Beled 90/19)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Âyetlerimizi inkâr edenler; onlar solculardır.

(Beled 90/20)

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

Onların üzerine kapanmış bir ateş vardır.

(Hakka 69/25)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ

Kitabı sol eline verilenler de derler ki: “Keşke bana kitabım verilmeseydi!

(Hakka 69/26)

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيهِ

Hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim!

(Hakka 69/27)

يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ

Ah! Keşke iş bitmiş olsaydı!

(Hakka 69/28)

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ

Malım ihtiyacımı gidermedi!

(Hakka 69/29)

هَلَّاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ

Yetkilerim yok olup gitti!”

(Hakka 69/30)

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

“Tutun onu, bağlayın!

(Hakka 69/31)

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

Sonra alevli ateşe yaslayın!

(Hakka 69/32)

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

Ardından yetmiş arşın boyunda bir zincire bağlayıp sürükleyin!”

(Hakka 69/33)

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

Çünkü o, Yüce Allah’a inanıp güvenmezdi. ”

(Hakka 69/34)

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Çaresizi doyurmaya teşvik etmezdi.

(Hakka 69/35)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنًا حَمِيمٌ

Bugün burada onun bir sıcak dostu yoktur.

(Hakka 69/36)

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينِ

Kanlı irin dışında yiyeceği de olmaz.

(İnşikak 84/10)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

Kitabı arka tarafından verilene gelince,

(İnşikak 84/11)

فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا

o da yok olmak için yalvarır.

(Vakıa 56/42)

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

İçlerine işleyen bir ateş ve ve kaynar su içinde,

(Vakıa 56/43)

وَضِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ

kara dumandan bir gölgede,

(Vakıa 56/44)

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

ne bir serinlik ne de bir ikram yoktur.

(Vakıa 56/45)

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

Çünkü onlar bundan önce şımartılmışlardı.

(Sebe 34/34)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Biz bir yerleşim merkezine uyarıcı gönderdiğimizde onların şımartılmış olanları sadece: “Biz sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz” dedi.

(Sebe 34/35)

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

Dediler ki: "Malları ve evladı çok olan biziz. Biz azap göreceğ değiliz."

(Duhan 44/47)

خُدُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

“Tutun onu! Ardından alevli ateşin ortasına sürükleyin.

(Duhan 44/48)

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

Sonra başından aşağı kaynar sudan dökün.

(Duhan 44/49)

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

Tat! Hani sen üstün ve değerlisin ya!

(Duhan 44/50)

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

İşte bu, tereddüt ettiğiniz şeydir.”

(Vakıa 56/46)

وَكَاثُوا يُصِرُّونَ عَلَىٰ الْحِنثِ الْعَظِيمِ

Dehşet günahta ısrar ederlerdi.

(İsra 17/40)

أَفَأَصْفِيكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاتًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

Rabbiniz oğulları size ayırdı da kendisi meleklerden kızlar mı edindi? Siz gerçekten dehşet bir söz söylüyorsunuz.

(Lokman 31/13)

وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

Lokman, oğluna öğüt verirken: "Oğulcuğum! Allah'a ortak koşma; doğrusu şirk dehşet bir zulümdür" dedi.

(Vakıa 56/47)

وَكَاثُوا يَقُولُونَ آئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

Derlerdi ki: “Toprağa ve kemiklere döndükten sonra biz gerçekten dirilecek miyiz?”

(Vakıa 56/48)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Önceki atalarımız da mı?"

(Vakıa 56/49)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

De ki: "Kesinlikle, öncekiler de sonrakiler de.

(Saffat 37/17)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Önceki atalarımız da mı?"

(Saffat 37/18)

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

De ki: "Evet! Hem de boyun bükmüş olarak."

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Hepsi bilinen bir günün buluşma vaktinde bir araya toplanacaklardır."

(Kaf 50/43)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِنَّا الْمَصِيرُ

Hayat veren ve öldüren kesinlikle Biziz ve dönüşünüz de Bizedir.

(Kaf 50/44)

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

O gün yer hızla çatlayıp onları dışarı atar. Bu, bizim için kolay bir toplamadır.

(Vakıa 56/51)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

Sonra siz, ey yoldan sapmış yalancılar!

(Vakıa 56/52)

لَاكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ

Siz zakkum ağacından yiyeceksiniz.

(Saffat 37/64)

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

O, cehennem dibinde biten bir ağaçtır.

(Saffat 37/65)

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُؤْسُ الشَّيَاطِينِ

Tomurcukları sanki şeytanların başları gibidir.

(Duhan 44/43)

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ

Doğrusu zakkum ağacı,

(Duhan 44/44)

طَعَامُ الْإِثْمِ

günaha dalanların yiyeceğidir.

(Duhan 44/45)

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

Erimiş maden gibidir. Karınlarda kaynayacaktır.

(Duhan 44/46)

كَغَلِي الْحَمِيمِ

Sıcak suyun kaynaması gibi...

(Vakıa 56/53)

فَمَالُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

Karnınızı onunla dolduracaksınız.

(Vakıa 56/54)

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

Üzerine kaynar su içeceksiniz.

(Vakıa 56/55)

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

Susuzluktan yanıp kavrulanlar gibi içeceksiniz.

(Vakıa 56/56)

هَذَا نُزِّلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

Bu, onlara din günü ikramıdır.

(Vakıa 56/57)

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

Sizi yaratan Biziz. Keşke bunu kabullensiniz.

(Vakıa 56/58)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

Gördünüz mü boşalttığınız meniği?

(Tarık 86/5)

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

İnsan neyden yaratıldığına bir baksın.

(Tarık 86/6)

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

İleri giden bir sudan yaratılmıştır.

(Tarık 86/7)

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

O su, bel ve leğen kemikleri arasından çıkar.

(Tarık 86/8)

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

Şüphesiz O, onu geri döndürmenin ölçüsünü koyandır.

(Vakıa 56/59)

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan Biz miyiz?

(Tur 52/35)

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ

Onlar mı yoktan yaratıldılar yoksa yaratan kendileri mi?

(Tur 52/36)

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Aslında onlar da ikna olmuyorlar.

(Vakıa 56/60)

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

Biz aranızda ölümün ölçüsünü koyduk. Biz önüne geçilebilenlerden değiliz;

(Vakıa 56/61)

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

sizi benzerinizle değiştirme ve bilmediğiniz biçimde yeniden yapılandırma konusunda.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Yeryüzünde dolaşın da Allah’ın yaratmaya nasıl başladığına bir bakın!” Sonra Allah, ahiretteki yapılandırmayı yapacaktır. Elbette Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Necm 53/47)

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَىٰ

Ahiretteki yapılandırma da elbette O’nun işidir.

(Vakıa 56/62)

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

Şimdiki yapınızı iyi biliyorsunuz. Keşke bunu hatırlasanız?

(Vakıa 56/63)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

Ektiklerinizi gördünüz mü?

(Vakıa 56/64)

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهَا أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

Onları bitiren siz misiniz, yoksa Biz mi bitiriyoruz?

(Enam 6/141)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, yemesi farklı hurmaları ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytinleri ve narları var eden O'dur. Bunlar ürün verince ürünlerinden yiyin. Hasat gününde de O'nun hakkını verin. İsrâf etmeyin, çünkü O israf edenleri sevmez.

(Rad 13/4)

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرِ
صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُقْضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Yeryüzünde birbirine komşu kıtalar, üzüm bağları, ekinler, bir kökten veya başka kökten dallanmış hurmalar vardır. Hepsisi de bir su ile sulanır ama yeme konusunda birini ötekinden üstün kılarız. Bunda, aklımı kullanan bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Neml 27/60)

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ بِلِ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

Gökleri ve yeri yaratan, sizin için gökten su indiren ve onunla güzel bitkili bahçeler bitiren kimdir? Siz onların bir ağacını bile bitiremezsiniz. Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Aksine, onlar Rablerine denk tutan bir topluluktur.

(Secde 32/27)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ
وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

Görmezler mi ki, kuru toprağa suyu gönderip ardından onunla bitkileri çıkarırız. Ondandır hem hayvanları hem kendileri yerler. Hâlâ görmüyorlar mı?

(Vakıa 56/65)

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

İstersek onları kuru ota dönüştürürüz de şaşırıp kalırsınız:

(Yunus 10/24)

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ
النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ
عَلَيْهَا أَنِّيهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْن بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Dünya hayatının örneği; ancak gökten indirdiğimiz su gibidir. İnsanların ve hayvanların yediği yeryüzü bitkileri o su ile karışır. Derken toprak donanıp süslendiği ve sahipleri oranın kendi kontrolleri altında olduğunu düşündükleri bir sırada gece veya gündüz bir emir veririz, orayı hasat edilmiş gibi yaparız. Sanki bir gün önce orada herhangi bir ürün yokmuş gibi olur. İşte Biz, düşünen bir topluluğa âyetlerimizi böyle ayrıntılı olarak açıklarız.

(Kehf 18/45)

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

Onlara dünya hayatının örneğini ver. Bu hayat gökten indirdiğimiz su gibidir. O su sebebiyle yerin bitkisi sarmaş dolaş olur, sonra kurur da rüzgâr onu kapıp götürür. Allah, her şey üzerinde güç sahibidir.

(Zümer 39/21)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا
مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَنَرِيهَ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي
الْأَلْبَابِ

Allah'ın gökten su indirip yerdeki kaynaklara yönlendirdiğini, sonra onunla farklı renklerde bitkiler bitirdiğini ve daha sonra kuruduklarını hiç görmedin mi? Bir de bakarsın ki sararmış, kırık dökük hale gelmişler. Bunda, akli selim sahipleri için mutlaka hatırlatma vardır.

(Hadid 57/20)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَنَرِيهَ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Bilin ki dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, bir süs, malların ve çocukların çokluğu hakkında övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan, bereketli bir yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama ahirette hem ağır bir azap, hem de Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Vakıa 56/66)

إِنَّا لَمُعْرَمُونَ

“Biz kesinlikle battık!”

(Vakıa 56/67)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

Aksine, biz mahrum kaldık.”

(Kalem 68/17)

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

Bahçe sahiplerini yıpratıcı bir imtihandan geçirdiğimiz gibi bunları da yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz. Bahçenin sahipleri, ürünü sabah erkenden hasat edeceklerine yemin etmişlerdi.

(Kalem 68/18)

وَلَا يَسْتَنْتُونَ

Başka hiçbir şeyi hesaba katmıyorlardı.

(Kalem 68/19)

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

Onlar uykudayken Rabbinin emriyle bir afet, bahçeyi sarıp sarmaladı.

(Kalem 68/20)

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

Anında hasat edilmiş gibi oldu.

(Kalem 68/21)

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

Sabah olunca birbirlerine seslendiler:

(Kalem 68/22)

أَنْ اغْدُوا عَلَيَّ حَزِينُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ

“Eğer hasat edecekseniz ürünlerinizin başına erkenden varın!”

(Kalem 68/23)

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

Hemen yola çıktılar. Onlar fısıldaşıyorlardı:

(Kalem 68/24)

أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ

“Sakın bugün yanınıza bir çaresiz girmesin!”

(Kalem 68/25)

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ

Güçleri yettiğinde engellemek için erkenden gittiler.

(Kalem 68/26)

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُّونٌ

Bahçeyi görünce: “Biz, kesinlikle yolumuzu şaşırдық!” dediler.

(Kalem 68/27)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

“Aksine, biz mahrum edildik!”

(Kalem 68/28)

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

Dengeli olanları: “Size söyledim, keşke Allah’ı her türlü eksiklikten uzak tutsaydınız” dedi.

(Kalem 68/29)

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

“Rabbimiz! Seni her türlü eksiklikten uzak tutarız, gerçekten biz zâlimler olduk!” dediler.

(Kalem 68/30)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

Dönüp birbirlerini dışlamaya başladılar:

(Kalem 68/31)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ

Dediler ki: “Yazık bize! Gerçekten biz azgınlar olduk.

(Kalem 68/32)

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

Umarız ki, Rabbimiz bize bunun yerine daha hayırlısını verir. Çünkü biz ümitle Rabbimize yöneldik.”

(Kalem 68/33)

كَذَلِكَ الْعَذَابُ ۚ وَالْعَذَابُ الْأَخِيرَ الْأَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

İşte azap böyle olur! Ahiretteki azap daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

(Vakıa 56/68)

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

İçtiğiniz suyu gördünüz mü?

(Mülk 67/30)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

De ki: “Gördünüz mü, bir sabah sularınız yerin dibine batsa, ardından kim size bir akarsu getirebilir?”

(Hicr 15/22)

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

Rüzgârları aşılıyıcı olarak göndeririz. Gökten su indirir, onunla su ihtiyacınızı karşılarız. Onun kaynağı sizin elinizde değildir.

(Vakıa 56/69)

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

Onu bulutlardan siz mi indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz?

(Rum 30/48)

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَزِلُ الرِّيحَ فَتُخْرِجُ مِنْ خِلَالِهِ إِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Allah rüzgârları gönderir; bulutu kaldırıp istediği şekilde yayarlar, bulutu küme küme yapınca arasından çıkan yağmuru görürsün. Ardından yağmuru kullarından istediğine ulaştırınca sevinirler.

(Rum 30/49)

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ

Oysa az önce; yağmur yağdırılmadan önce ümitlerini kesmişlerdi.

(Şûrâ 42/27)

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

Allah, rızık kullarının önüne serseydi yeryüzünde azgınlık ederlerdi. Fakat O istediği ölçüde indirir. Çünkü O; kullarından haberdardır, kullarını görendir.

(Şûrâ 42/28)

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

O, herkes ümidini kesmişken yağmuru indiren ve ikramını yayandır. O, her yaptığı mükemmel yapan velidir/dosttur.

(Vakıa 56/70)

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

İstesek o suyu, tuzlu ve acı yapardık. Hâlâ şükretmeyecek misiniz?

(Furkan 25/53)

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَحْجُورًا

İki denizi birbirine salan O'dur. Biri tatlı ve lezzetli, öbürü tuzlu ve acıdır. Aralarına da bir engel, aşılmaz bir perde koymuştur.

(Fatır 35/12)

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَأْكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِيَتَّبِعُوا مِنَ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

İki deniz bir olmaz. Biri güzel, tatlı ve içimi kolaydır; diğeri tuzlu ve acıdır. Her birinden taze et yer, takındığımız süsler çıkarırsınız. O'nun lütfundan payınızı aramanız için gemilerin denizi yarararak gittiğini görürsün. Belki şükredersiniz.

(Mürselat 77/25)

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

Yeryüzünü bir toplanma yeri yapmadık mı?

(Mürselat 77/26)

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

Diriler ve ölüler için.

(Mürselat 77/27)

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَّ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا

Orada yüksek dağlar oluşturduk. Size tatlı sular içirdik.

(Mürselat 77/28)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancılardan vay haline!

(Vakıa 56/71)

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

Tutuşturduğunuz ateşi hiç görmediniz mi?

(Vakıa 56/72)

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

Onun ağacını siz mi yetiştiriyorsunuz yoksa yetiştiren Biz miyiz?

(Neml 27/60)

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ بَلِّغُكُمْ آيَاتِهِ وَلِيًّا

Gökleri ve yeri yaratan, sizin için gökten su indiren ve onunla güzel bitkili bahçeler bitiren kimdir? Siz onların bir ağacını bile bitiremezsiniz. Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Aksine, onlar Rablerine denk tutan bir topluluktur.

(Yasin 36/80)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ

O, yeşil ağaçtan sizin için ateş oluşturandır, siz onu yakarsınız.

(Vakıa 56/73)

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَنَمَاتًا لِلْمُفْوِينَ

Biz ateşi, hem bir hatırlatma hem ihtiyacı olanlar için yararlı kıldık.

(Vakıa 56/74)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

O halde, yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut!

(Âlâ 87/1)

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

Yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut!

(Âlâ 87/2)

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

O ki, yaratan ve dengeyi kurandır.

(Âlâ 87/3)

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

O ki, ölçüyü koyan ve yol gösterendir.

(Nasr 110/3)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

O halde her şeyi mükemmel yapmasından dolayı Rabbine ibadet et ve O'dan bağışlanma dile! Çünkü O, tevbeleri kabul edendir.

(Vakıa 56/75)

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

Yok yok! Yıldızların bulunduğu yere yemin ederim.

(Necm 53/1)

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

İnerken o yıldıza yemin olsun!

(Necm 53/2)

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

Arkadaşınız sapıtmadı ve azmadı.

(Necm 53/3)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

O, kendi arzusundan konuşmuyor.

(Necm 53/4)

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

Ona gelen, vahiyden başkası değildir.

(Vakıa 56/76)

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

Bilirsiniz bu kesinlikle muazzam bir yemindir.

(Vakıa 56/77)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

Şüphesiz o değerli bir Kuran'dır.

(Büruc 85/21)

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ

Aslında o şerefli Kuran'dır!

(Büruc 85/22)

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

Korunmuş bir levhadadır.

(Vakıa 56/78)

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

Saklı bir kitaptadır.

(Vakıa 56/79)

لَا يَمَسُّهَ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

Ona tertemiz olanlardan başkası dokunamaz.

(Şuara 26/210)

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

Onu şeytanlar indirmedi.

(Şuara 26/211)

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيلُونَ

Bu onlara düşmez; buna güçleri de yetmez.

(Vakıa 56/80)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Ta Ha 20/4)

تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

Yeri ve yüce gökleri Yaratan tarafından indirilmiştir.

(Fussilet 41/2)

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz ve merhameti sınırsız olan tarafından indirilmiştir.

(Vakıa 56/81)

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ

Şimdi siz; bu söze karşı yağcılık yapıyor,

(Kalem 68/8)

فَلَا تُطِيعُ الْمُكَذِّبِينَ

Sakin yalancılara itaat etme!

(Kalem 68/9)

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

Onlar çok isterler ki; sen onlara yağcılık yapasın, onlar da sana yağcılık yapsınlar.

(Vakıa 56/82)

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ

rızınızı yalanlayarak mı elde ediyorsunuz?

(Bakara 2/41)

وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونَ

Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğime îmân edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın! Âyetlerimi geçici bir çıkara karşılık satmayın! Sadece Benden korkarak kendinizi koruyun!

(Bakara 2/42)

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Gerçeğe uydurma elbisesi giydirmeyin ve gerçeği bile bile gizlemeyin!

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah'ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Bakara 2/175)

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

Onlar yanlış yolu doğru yola, azabı bağışlanmaya karşılık satın alanlardır. Ateşe ne kadar da dayanıklılarmış!

(Vakıa 56/83)

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

Ya, can boğaza dayandığımda;

(Kıyamet 75/26)

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِي

Hayır! Can köprücük kemiklerine dayandığı zaman,

(Kıyamet 75/27)

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

"Kim okuyacak?" denir.

(Kıyamet 75/28)

وَضَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

Çünkü o, ayrılacağını iyice anlar.

(Kıyamet 75/29)

وَالنَّقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

Bacak bacağa dolaşır.

(Vakıa 56/84)

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

o vakit siz bakakalırsınız.

(Vakıa 56/85)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

Biz ona, sizden daha yakınız ama siz göremezsiniz.

(Kaf 50/16)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Şüphesiz ki insanı Biz yarattık; içinden neler geçtiğini biliriz. Biz ona sinir uçlarından da yakınız.

(Kaf 50/17)

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

Sağında ve solunda oturan iki alıcı, kayıt alırken;

(Kaf 50/18)

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

ne söylese, onu kayıt altına alan bir gözcü de mutlaka yanında olur.

(Kaf 50/19)

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

Ölüm sarhoşluğu, o gerçeği getirir; işte kaçıp durduğun şey!

(Vakıa 56/86)

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

Eğer sizin hesabınız görülmeyecekse,

(Vakıa 56/87)

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

doğru söylüyorsanız, onu geri çevirirsiniz.

(Müminun 23/99)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

Onlardan birine ölüm geldiğinde der ki: "Rabbim! Beni geri döndürünüz.

(Müminun 23/100)

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

Terk ettiğim dünyada ıslah eden iyi işler yapayım." Hayır, asla! O, öyle söyler ama önlerinde yeniden diriltilecekleri güne kadar bir engel vardır.

(Münafikun 63/10)

وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِنَ الصَّالِحِينَ

Sizi rızıklandığımız şeylerden hayra harcayın; yoksa ölüm gelip çatar da şöyle dersiniz: "Rabbim! Ne olur; beni kısa bir süre daha yaşat da sadaka verip sâlihlerden olayım."

(Münafikun 63/11)

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Bir kimsenin ömrü bitince Allah ona asla ek süre vermez. Allah, ne yaptığımızdan haberdardır.

(Vakıa 56/88)

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

Eğer yakınlaştıranlardan olduysa;

(Vakıa 56/89)

فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ

ona huzur, hoş kokular ve nimetlerle dolu cennetler ...

(Rahman 55/11)

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

Orada türlü meyveler ve salkımlı hurma ağaçları,

(Rahman 55/12)

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

tohumlu, yapraklı ve hoş kokulu bitkiler vardır.

(Vakıa 56/90)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

Eğer sağcılardan olduysa,

(Vakıa 56/91)

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

Sağcılardansa; güvenlik ve esenlik içindedir.

(Hakka 69/19)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيهِ

Kitabı sağ eline verilenler derler ki: “İşte bu; alın okuyun kitabımı!

(Hakka 69/20)

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيهِ

Ben hesabımla yüzleşeceğimi biliyordum.”

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

Artık o razı olduğu bir hayat sürecektir.

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennette,

(Hakka 69/23)

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiyin, için, afiyet olsun!”

(Vakıa 56/92)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ

Eğer sapmış yalancılardan olduysa;

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

Bir yalanla Allah’a iftira eden veya onun âyetlerini yalanlayanlardan daha zâlim kimdir? Kitapta olanlardan hak ettikleri başlarına gelecektir. Elçilerimiz onları vefat ettirmeye gelince: “Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınız nerede?” diye sorarlar. Onlar: “Kaybolup gittiler!” derler ve kâfir olduklarına bizzat kendileri şahitlik ederler.

(Mümin 40/70)

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Onlar kitabı ve elçilerimizle gönderdiklerimizi yalanlayanlardır, yakında öğrenecekler.

(Mümin 40/71)

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

Hem boyunlarında halkalar varken hem de zincirlerle sürükleneceklerdir.

(Mümin 40/72)

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

Önce kaynar suda sonra ateşte yakılacaklar.

(Vakıa 56/93)

فَنُزِّلُ مِنْ حَمِيمٍ

Kaynar sudan bir ikramın ardından,

(Vakıa 56/94)

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

cehenneme yaslanır.

(Nisa 4/56)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمًا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَا هُمْ جُلُودًا
عَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

İnkâr edenleri ateşe yaslayacağız; derileri piştikçe başka derilerle değiştireceğiz ki, azabı tatsınlar. Şüphesiz ki Allah; daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Müddessir 74/26)

سَأُصَلِّيهِ سَقَرَ

Onu Sakar'a yaslayacağım.

(Müddessir 74/27)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ

Sakar nedir, ne bileceksin?

(Müddessir 74/28)

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

O ne bırakır ne terk eder!

(Müddessir 74/29)

لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ

İnsanın derisini kavurur!

(Vakıa 56/95)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

Doğrusu budur; o kesin gerçektir.

(Hakka 69/49)

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ

Çok iyi biliyoruz ki, gerçekten içinizde yalancılar var.

(Hakka 69/50)

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

Şüphesiz o, kâfirler için bir yürek acısıdır.

(Hakka 69/51)

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

Çünkü o, kesin gerçektir.

(Hakka 69/52)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

O halde, yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut!

(Vakıa 56/96)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

O halde, yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut!

(Hicr 15/98)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Her şeyi mükemmel yaptığandan dolayı Rabbine ibadet et ve secde edenlerden ol!

(Hicr 15/99)

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

Sana ölüm gelinceye kadar, Rabbine kulluk etmeye devam et!